

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 13. dubna 2011 č. 256

Stanovisko

vlády k zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 283)

Vláda na jednání své schůze dne 13. dubna 2011 projednala a posoudila návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 283), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z dále uvedených důvodů.

1. Předložený návrh zákona je do značné míry shodný s návrhem, který byl již v září 2010 předložen zastupitelstvem Pardubického kraje jako sněmovní tisk č. 112. Vláda k tomuto návrhu zaujala nesouhlasné stanovisko a mimo jiné požadovala, aby oproti tehdy navržené právní úpravě pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle soudního řádu správního byla stanovena tříletá lhůta. V nově předloženém návrhu zákona není tato připomínka vlády zohledněna.

2. Vláda na jednání své schůze dne 30. března 2011 schválila vlastní komplexní návrh novely soudního řádu správního, v němž se, kromě celé řady jiných změn, navrhuje stanovit lhůtu pro možnost podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části soudem, a to na tři roky od účinnosti takového opatření obecné povahy, tj. v zásadě stejně, jako je nyní stanovena lhůta ve správním řádu pro přezkumné řízení ve vztahu k opatření obecné povahy. Současně se v této souvislosti vládním návrhem navrhuje, aby řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části bylo napříště vedeno nikoliv u Nejvyššího správního soudu, nýbrž u krajských soudů, čímž se má řízení zefektivnit. Vláda proto jednoznačně podporuje vlastní návrh novely soudního řádu správního, neboť uvedenou problematiku řeší komplexně ve všech souvislostech.

3. Institut opatření obecné povahy má široké uplatnění, přičemž z něj nemusejí vyplývat jenom oprávnění, nýbrž může stanovit i různá omezení, jako je tomu například u ochranných pásem vodních zdrojů podle vodního zákona nebo návštěvních řádů národních parků podle zákona o ochraně přírody a krajiny. I z těchto důvodů převažuje podle přesvědčení vlády zájem na tom, aby případná lhůta pro podání návrhu soudu byla delší, než je navrhovaný jeden rok, a za adekvátní považuje obecnou tříletou lhůtu, která je obsažena ve shora uvedeném vládním návrhu zákona.